



அறிஞர் அண்ணவின்

நாட்டேநான் நாது

மேகலா பிக்சர்ஸ் தயாரிப்பு

...நோலைன் பிக்சர்ஸ்...

ரங்கோன் ராதா



"வளமான சிராமம் கோட்டையூர். அந்த ஊருக்கு ஒரு ராஜாபோல உன் தந்தை. நான்தான் ராணி. அந்த வட்டாரத்திலேயே பணத்திலே பெரியவர். பக்தியிலே சிறந்தவர்." என்று தன் மகன் நாகசுஞ்சரத்திடம் தனது சோக வரலாற்றைச் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறார்கள் ரங்கம்.

தான் பெற்ற மகனை வளர்க்க முடியாமல் ஒரு அனுதைப் பெண்ணைம் ரங்கோன் ராதாவை வளர்க்கும் பொறுப்புக்கு ஆளானவள் அந்தத் தாய். அப்பப்பா அவள் வாழ்க்கையிலே பட்ட அல்லல்கள் ! இன்பமயமாகத்தான் துவங்கியது அவளது ஜில்லாம் !

இடையிலே அவளது கணவனைப் பண ஆசை பிடித்துக் கொண்டது. ரங்கத்தின் தங்கை தங்கத்தையும், இரண்டாங்காரமாகத் திருமணம் செய்துகொள்ள முயன்றார் தாமஸிங்கு முதலியார்.

அதற்குத் தடையாக நின்றார்கள்-ரங்கம் ! "தங்கையோ பொருமைக்காரி !" அக்காள் வாழ்வை சீரழிக்கத் துணிந்தாள்.

முத்தவருக்குப் பேய் பிடித்துவிட்டது என்று கூறி ஊராறை நம்ப வைத்துவிட்டால் இளையாளை மணங்துகொள்ள ஊராரும், உறவினரும் சம்மதிப்பர் என்று கருதினார் அந்த நேமங்கிடை தவருத "நேர்மையாளர்...!"

மனைவி ரங்கத்தைப் பேயாக்கும் வேலை தீவிரமாயிற்று. முதலில் அவள் மனதைக் குழப்புவதற்கான சில்லறைச் செயல் களில் ஈடுபட்டார்.

சாவி, தோடு, முதலிய பொருள்களை எடுத்து ஒளியவைத்து அவளைத் திண்டாடவிட்டு மெள்ள மெள்ள பேசும் பொற் சித்திரத்தைப் பிசாசாக்கி மகிழ்ந்தார்.

தொல்லை தாங்காத ரங்கம், கணவனின் இரண்டாங் திரு மணத்திற்கு இணங்கி விடுகிறார்.

ஆனால் தங்கத்திற்கு, அக்காளோடு சேர்ந்து வாழ விருப்ப மில்லை. பேயோட்ட வந்த பூசாரிக்கும், அக்காளுக்கும் தொடர்பு படுத்தி அபாண்டமான செய்தியொன்று பரவ விடுகிறார்.

அதுகேட்ட பூசாரி, அந்தத் தொழிலையே விட்டுவிட்டு பண்பாளனுக மாறி பர்மாவுக்கு ஓடிவிடுகிறார்.

உத்தமி ரங்கத்தின் வாழ்விலே புயல் ஓயவில்லை. அந்தப் புயவிலே சருகானுள்—படகானுள்—சாகாத பிணமானுள்.

இறந்து போய் விட்டதாக எண்ணியிருந்த அன்னையைப் பல வருடங்களுக்குப் பிறகு சந்தித்து அவள் கூறிய கதைஷயக் கேட்டுத் தந்தையைப் பழிவாங்கப் புறப்படுகிறான் நாகசுந்தரம்.

கொடுமைகளின் எல்லைக் கோடு வரையில் போய்விட்டு, நடந்து வந்த பாதையைத் திரும்பிப் பார்த்து நல்லவராய் மாறி யிருக்கும் தர்மவிங்கரை மீண்டும் நச்சுமரமாக ஆக்குகிறார் தங்கம்.

மாசற்ற தன் அன்னையின் முகத்திலே சிரிப்பைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற துடிப்போடு. அந்த மரங்களிலே மடிந்தாலும் கவலையில்லையென்று புறப்படுகிறான் அந்தப் புதுமை விரும்பும் இளைஞர். அதன் விளைவு.....?

வழக்கம் போல் வேண் திரையில் !

ரங்கோன் ராதா

1

இயற்றியவர்-மு. கருணாநிதி

பொதுநலம் என்றும் பொதுநலம்
புகழ் உடலைக் காக்கும் மிகபுனிதமான செயல்
பொது நலம் என்றும் பொதுநலம்.
வீடுவாசல் மாடு மனை மக்கள் சுற்றும் போன்றும்
நாடு நம்நாடு நம்நாடு நாடென்று
நாமெல்லோரும் கூடிச் செய்யும் தியாகமே

—(பொதுநலம்)

நாட்டிலே எதுக்கும் வாயக்கில்லாமல்
வீட்டிலே எதுவும் வேலை செய்யாமல்—உடல்
கூட்டிலே தீனியை அடைத்து வாழும்
உருப்படா மனிதனுக்குயிர் கொடுக்கும் மருந்து
திண்ணைத் தூங்கிப் பண்டாரம்
திருவோடேந்தும் பரதேசி
தெருவிலே உருளும் திருப்பதி கோவிந்தா-கோவிந்தா
இந்த சோம்பேறி நடைபின்துக்குயிர் கொடுக்கும்
மருந்து —(பொதுநலம்)

நெற்றியிலே விழுகின்ற கோடுகளை
முதுமைக் கோடுகளை
புத்தியிலே விளைகின்ற கேடுகளை
கச்சிதமாய் அகற்றிவிடும் கைகண்ட மருந்து

—நல்ல மருந்து

அறிவுக்கோயில் வழிபாடு
உழைக்கும் தோழர் பண்பாடு
அறிவெறியோடு அன்புடன் வாழ்வோமே

வாழ்வோமே

இந்த மேலான கடமைகளுக் கொளி கொடுக்கும்
மருந்து —(பொது நலம்)

இயற்றியவர்-பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம்

நாட்டுக்கு ஒரு வீரன்
செஞ்சிக் கோட்டைக்கு அதிகாரன்
அந்த நாளில் ஆற்காடு நவாபை எதிர்த்த
கதையை நாம் சொல்வோம் இங்கு. ராஜா தேசிங்கு

இந்தப் பாட்டைக் கேட்டால்
பரம்பரை நிலைமை பளிச்சு பளிச்சுன் னுதெரியும்
வேட்டு பீரங்கி கூட்டத்தில் பாய்ந்து
வெட்டியவன் கதை விபரம் புரியும்—(நாட்டுக்கு)
துள்ளிப் பாயும் குதிரை ஒன்று
டில்லித் துரையிடம் இருந்தது
கொல்லிச் சாரல் கொங்கு பக்கிரி
சொல்லிப் பரிசாய் தந்தது.

உள்ளத் துணிவாய் சவாரி செய்ய
எல்லாப் படையும் பயந்தது
உறுதி கொண்டவர் வருக வருகவென
ஒலை எங்குமே பறந்தது. —(நாட்டுக்கு)

அந்தப் பேச்சை காதுலே கேட்டான்

தேரணி மகராஜா
அடுத்த கணமே பயணப்பட்டான்

தேரணி மகராஜா
டில்லிக்குப் போனான் குதிரையை பார்த்தான்

தேரணி மகராஜா
அவண் திகைத்துப் போனதால் சிறையில்

தேரணி மகராஜா.
தள்ளினான் டில்லிக்கு மகராஜா.

தேரணி சிங்கை டில்லிச் சிறையில் தள்ளிய மறுவாரம்

சிங்கக் குழந்தையை ஈன்றுவிட்டது
செஞ்சித் திருநகரம் செஞ்சித் திருநகரம்
சிங்கக் குழந்தையை ஈன்றுவிட்டது
செஞ்சித் திருநகரம் —(நாட்டுக்கு)

உறையிலிருக்கும் போர்வாள் போலே
 அறையிலிருந்தான் தேசிங்கு
 உலக வழக்கம் உணரும் வரைக்கும்
 மடியில் வளர்ந்தான் தேசிங்கு
 தாய்மூடியில் வளர்ந்தான் தேசிங்கு
 சிறையிலிருக்கும் தேரணிமன்னன்
 சேதி யறிக்தான் தேசிங்கு
 புரவியடக்கக் கருதி வடக்கே புலிபோல்
 பாய்ந்தான் தேசிங்கு
 அப்பனை மிரட்டிய அதிசயக் குதிரையை
 அங்கே கண்டானே
 அஞ்சாமலேறி சவாரி செய்து
 அரும்புகழ் கொண்டானே —(நாட்டுக்கு)

வசனம்: தகப்பனை மீட்ட தேசிங்கு ராஜாவுக்கு திரு
மணம் நடந்தது அப்போது டில்லி பாதுஷா
ஆற்காடு நவாபை விட்டு தேசிங்கிடம் கப்பம்
கேட்கச் சொன்னான். அதைக் கேட்டதும்
தேசிங்கு ராஜன் என்ன சொன்னான் தெரியுமா?

பாட்டு: செப்புக் காசுக்கூட செஞ்சிநாட்டான் - வட
சீமைக்கு கட்டிட மாட்டான் - டில்லி
சேவுக்கு தினம் காவடி தூக்குவோன் - அவன்
தெரிஞ்சும் எப்படி கேட்டான்.
இப்புவி மக்கள் இருப்பதெல்லாம் - அவன்
அப்பன் வீட்டு ஸிலமோ - இந்த
ருப்பை சூளங்களின் தப்புச் செயல்களை
இப்புக் கொள்ள வேணுமோ நான்
கப்பம் கட்ட வேணுமோ —(நாட்டுக்கு)

குன்று சிகர் தேசிங்கு கண்டபடி ஏசினான்
 தண்டலுக்கு வந்தவன் தலை தெறிக்க ஓடினான்
 அன்று நவாபுசேலை அத்தனையும் கூட்டினான்
 அழகு செஞ்சிநகரை நோக்கி ஆணை குதிரை
 ஓட்டினான்.

அந்தக் காட்சியை கண்ணால் கண்டான்
ராஜா தேசிங்கு
அகமது பொங்கி முகமது கானை அழைத்துவரச்
சொன்னான்.

வசனம்: அப்போது முகமதுகான் என்ன செய்து கொண்
டிருக்கிறோன். ஆருயிர்த் தோழன் முகமதுகான்
கல்யாண கோலத்திலிருக்கிறோன். மண்மகளிடம்
முகமதுகான் விடைகேட்கும் கட்டம் காண்க.

பாட்டு: வந்தது வந்தது ஓலை - என்
வானும் தலைகளும் சந்திக்கும் வேலை
வந்தது வந்தது ஓலை.

வாழ்க்கை தொடங்கிடும் வேளை - என்
வார்த்தையைக் கேளுங்கள் போகலாம் நாளை
வாழ்க்கை தொடங்கிடும் வேளை.

மானம் பெரிது உயிர் சிறிது - இது
வழி வழி வந்த வழக்கமடி.

மானம் பெரிது உயிர் சிறிது - இது
வழி வழி வந்த வழக்கமடி - இதில்
மாற்றம் நடந்தால் என் மார்பின் உதிரம் - நம்
மண்ணை மணப்பதும் உண்மையடி - என்
வண்ணக்கிளியே விடை கொடி. (வந்தது)

நாளை வெற்றியில் திருமணம் இன்றேல்
நடப்பது வேறென்றே
நீலவேணியில் ஏறிப்பாய்ந்தான்

நெஞ்சில் உறுதிகொண்டே
வீரன் வந்ததை கண்ணாலே கண்டான்

ராஜா தேசிங்கு

வெற்றி வந்ததாய் எண்ணி மகிழ்ந்தான்

ராஜா தேசிங்கு,

பாராசாரிக் குதிரை நீலவேணிக்குதிரை

பக்கம் பக்கம் வந்துங்கள்

சிங்க ஏறுபோல் இருவர் ஏறியமர்ந்ததும்

எதிரிப்படை நோக்கி சென்றன.

அணி வகுத்த படை அதிருது—அங்கு
கனமிகுத்த யானை கதருது
ஆற்காட்டான் நெஞ்சம் பதறுது—அவன்
அழைத்து வந்தோர் தலை உதிருது
ஓர் கூட்டம் பல கூருப்ச் சிதறுது—சிலர்
உடம்பும் காலும் சேர்ந்து ஒதறுது.

அடிபட்டு ஒடிபட்டு மிதிபட்டு, அறுபட்டு
தரைமுட்டலானவர்கள் எத்தனையோ
தலை உடைபட்டுக் குடல் கொட்டி படைவிட்டுத்
தெறிபட்டு நடைகட்டத் துணிந்தவர்
எத்தனையோ
சிப்பாய் முகமது சிங்கம் எங்கும் செந்நீர்
ஆடி வருகையிலே
செப்பு சிலைங்கர் தேசிங்கு கைவாள் தீப்பொறி
கக்கிச் சுழலையிலே

செக்கர் வானமா பூமியாவென்று
சிந்திக்க வைக்கும் வேளையிலே
தீரன்முகமது பின்னின்று ஒருவன்
பீரங்கியாலே சுட்டானே
வீரன் முகமது குண்டடிபட்டு வீழ்ந்ததை
தேசிங்கு கண்டானே
வெற்றியினருகில் கையொடிந்ததுபோல்
மேனி துடித்து சின்றுனே

தனித்தனி மதத்தில் பிறந்த நமது
சரித்திரமே ஒரு புதுமையா
இனைந்த நம்குரலின் ஒற்றுமை முழக்கம்
என்றும் அழியாத பெருமையா
தங்கத் தூணைன்று குங்குமச் சேற்றில்
சாய்ந்ததோ வென்று அழுதானே...
நம் குலப்பெயரை நாட்டி விரைவிலே நானும்
வருகிறேன் என்றுனே.

சுற்றிய சேனை அடங்கலும் வென்றுள்
 குரன் நவாபும் ஓடி ஒளிந்தான்
 கத்தி எடுத்தே நன்றி மொழிந்தான்
 வெற்றி வெற்றியென விண்ணிலெறிந்தான்
 பெற்ற பூமியை வணங்கி சிமிஸ்ந்தான்
 பெறும் படைவாளை மார்பிலேந்தினை.
 வற்றுப் புகழோன் செஞ்சியின் தலைவன்
 மடிந்ததை யறிந்தாள் மாது ராணியும்.

திருமணமாகி ஒருகணமாகிலும் திருமுகம்
 காணுதிருந்திரே
 திரையில் மறைந்தும் கரந்தனில் முத்தம்
 சிந்தியதோடு பிரிந்திரே
 பெருப்படை வென்று திரும்புவேனன்று
 இடும்தடை கடந்து சென்றிரே
 திறம்பட சின்று வரும்பகைகொன்று களந்தனில்
 அமைதி கொண்டிரே—என்று
 சிறந்தனைமோதி அழுதாளே
 தியாக வீரனைத் தொடர்வா
 நடந்த கதை இது மெய்யிலே—உடன்
 ராணியும் விழுந்தாள் தீயிலே. —(நாட்டுக்கு)

3 இயற்றியவர்-பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம்

ஊரடங்கும் வேளையிலே
 உள்ளம் கவரும் சோலையிலே—இவ
 யாருக்காகத் காத்திருந்தா ஏரிக்கரையிலே
 அதுதான் எனக்கும் புரையிலே —(ஊரடங்கும்)

ஆரணங்கின் மையவிலே
 அந்தியினம் வெய்யவிலே
 அங்கொருவர் வருவதுண்டு
 அதையுஞ் சொல்லிட முடியலே

இங்கிருக்கும் இவமனசு
 எங்கே இருக்குதோ தெரியலே —(ஊரடங்கும்)

உள்ளுதே பொன்னம்மா
 உள்ளதைச் சொன்னு என்னம்மா
 கலங்காதே குப்பம்மா
 நலுங்கு வைப்பது எப்பம்மா
 பழங்காலப் பைத்தியம் உங்கள்
 இளங் காதல் ஏற்குமா

—(ஊரடங்கும்)

காரணம் விளங்கியும் கதையேண்டி
 காதவின் இலக்கணம் இதுதாண்டி
 வீணர்கள் இட்ட சாதி வேலி தாண்டி
 விந்தைகள் புரிவதும் அதுதாண்டி
 ஊரடங்கும் வேளையிலே
 உள்ளங் கவரும் சோலையிலே—அவர்
 வாரேனன்று வாக்களித்தார்
 வந்து சேரலே—அதனால்
 மனமும் சரியில்லே.

இயற்றியவர்-மு. கருணாநிதி

ஆயர்பாடி- கண்ணே ஸி
 ஆடவாராய் என்னேடு—மாயக்காரா

வா வா வா—ஜாலக்காரா
 ஒஹோஹோ—ஏபகவானே—பகவானே பகவானே
 பாமாவைப்போலவே அழகான ராணி நான்
 தாளாத காதலே தண்லாக வீசுதே
 காணக்கிடைக்கா தங்கம் பார்
 காதல் தெளிக்கும் அங்கம் பார்.

மாயக்காரா—ஜாலக்காரா—ஏ பகவானே

பகவானே—பகவானே

வானேடும் மின்னலே இடையாக ஆனதே
 தேனூறும் கன்னமே தெய்வீக பானமே
 வேலைப் பழிக்கும் விழியைப் பார்
 ஆளை மயக்கும் மொழியைப் பார்

மாயக்காரா—ஜாலக்காரா—ஏபகவானே

பகவானே—பகவானே

சங்கரியே காளியம்மா
 சாமுண்டியே மாரித்தாயே
 எங்கும் சிறை ஈஸ்வரியே
 என்னுடனே பேசுவீரே

காததூரமிருந்தாலும்—காளியம்மா
 காதில் வந்து சொல்லுதாயே
 கடலுக்குள்ளே இருந்தாலும்—எந்தன்
 உடலுக்குள்ளே வந்திடம்மா
 வெளிநாட்டில் இருந்தாலும்—வந்து
 வேகமாக சொல்லவேணும்
 அண்டபகிரண்ட மெல்லாம்—என்முன்
 கொண்டுவந்து சிறுத்தம்மா
 அய்யாவோட குடும்பத்திலே—இந்த
 அவதிக்கு காரணம் ஏது.....?

வசனம் : ஆத்தா வர்ரா.....எங்கே... ...அதோ.....
 ஆஹா.....ஆஹா
 ஆயிரங்கண் ரெண்டாயிரம்கை - பதினையிரம்
 வாயும் இருக்குத்தா
 வாயிக்குள்ளே வையகமும் —வானகமும்
 தெரியுதா
 தாயோட கழுத்தினிலே—தலை பலகோடி
 தொங்குத்தா
 தயாள குணவதியாம்—காளிதறைதனிலே
 வந்து சிக்குத்தா
 மாலை மங்கும் வேளையிலே—மல்லிகைப் பு
 வைக்கயிலே
 வெள்ளி நல்ல கிழமையிலே—விசனப்பேய்
 பிடிச்சுத்தா

ஆசைப் பேய்தானென்று—அது விசனப்
பேயோடு
அன்பில்லா வீட்டுப் பேயும்—ஆகமுனும்
சேர்ந்ததடா

6

இயற்றியவர்-ஆத்மநாதன்

பெண்ணைக் கிருந்த என்னை பேயாக மாற்றிவிட்டீர்
எண்ணும் போதுள்ள மெல்லாம் எரிமலையாய்
குமுறுதையோ!

கையில் பிரம்பெடுத்து கண்ணகி உருவெடுத்து
மெய்யான பேயாகவே நான் மாறிவந்தேன்

வெறிபிடித்து ஆடி வந்தேன்
ஆத்திரப்பேயாலே அறிவு நேத்திரங்கெட்டு பழையக்
கோத்திரப்பேய் பிடித்து ஆடும்

சண்டாளர்கள் முன்னால் இன்று
மெய்யான பேயாகவே நான் மாறி வந்தேன்

வெறிபிடித்து ஆடி வந்தேன்.
நீலாஸிரர் ஏறிந்துவிட்டு நெஞ்சிமுள்ளைத்

தேடிக்கிட்டு
மூளையிருந்தும் அறிவு கெட்டு முன்யோசனை
இல்லாமலே

போகாதே போகாதே என் கணவா
பொல்லாங்கு தேடாதே என் கணவா

தேடக்கிடைக்காத செல்வமே—இன்பத்
தேன்மொழியே அன்புத் தங்கமே—என்
கூடப்பிறந்த தங்கையே—என்மேல்

கோபம் ஏதுக்கடி மங்கையே—தாலி
கட்டிப்பிடிக்கத் துடிக்குது—ஒரு
காமந்தகாரக் கிழட்டுப்பேய்—உன்னை
எட்டிப் பறித்திடப் பார்க்குது—ஒரு
ஈனத்தனம் கொண்ட வஞ்சப்பேய்

(14)

அங்கம் பதறுதடா - ஆங்காரம் பொங்குதடா
கண்கள் சிவக்ஞதடா பூசாரி - நெஞ்சம்
கனலாக மாறுதடா பூசாரி

உருட்டி விழிக்காதே - உண்மையையறக்காதே
புரட்டுகள் செய்யாதேடா பூசாரி
திருட்டுப் போவி வேஷம் போடாதேடா பூசாரி
அக்கிரமங்கள் செய்பவர்க்கு பக்கத்துணையாயிருக்கும்
உக்ரமா காளியம்மா சொல்லம்மா - இந்த
உலகத்திலே நீயும் ஒரு தெய்வமா.

7

இயற்றியவர்-மு. கருணாநிதி

வான் மலர் சோலையில்
தேன் மதி காணவே
மாழில் ஒடுதே
காற்றில் ஆடும் முல்லைக் கொடியே
துணைதான் இணைந்த நம் வாழ்வில்
ஆனந்தம் காண்போமே இன்றே

ஆசைத்துரையே அழகான ராணி
அணைமீறும் அன்பால் அலைமோதுகின்றுள்

அருகே நீ வாராய்

தீயும் அணைந்தது தென்றல் வீசுது
தெவிட்டாத அமுதாய் தேமாங்கணியரய்
புதுவாழ்வு கண்டேன்.

8

இயற்றியவர்-மு. கருணாநிதி

ஒடையிலே ஒருநாள் எந்தன்
இதழ் பறித்து முத்தமிட்டான்
இன்பசுகம் என் சொல்வேன்.

வாடைக்குளிரில் இந்த தேகம் அணைத்த செல்வன்
வருகிறேன் என்று சொல்லிபோய் விட்டானடி தோழ

(15)

ஏடுபடிக்க அமர்ந்தேன்—எந்தன்
 எண்ணத்தில் வந்து கலந்தான்
 பண்ணிசைக்க யாழிடுத்தேன்
 கண்ணெதிரே அவன் சின்றுன்
 பாய்ந்து தழுவச் சென்றேன்
 மின்னல் போல் மறைந்து விட்டான்.

9

இயற்றியவர்-மு. கருணாநிதி

தமிழே தேனே கண்ணே தாலேலோ
 தங்க ஜோதி வீசும் தீபமே தாலேல தாலேலோ
 அலை மோதிடும் கடல் போலவே
 உனை ஈன்ற தாயின் உள்ளமே
 கிலை மாறி வாடும் போதிலே
 நீதான் வந்தாய் சிலவாகவே.

முகில் கானுமோர் மயில் போலவே
 உன் கோல முகமும் காணவே
 துயர் நீங்கி நானும் ஆடுவேன்
 தூங்காத கண்ணே தூங்கய்யா

10

இயற்றியவர்-டுமலை நாராயணகவி

என்றுதான் திருந்துவதோ நன்றிகெட்ட
 என்றுதான் திருந்துவதோ [ஆடவருலகம்—இனி
 தொன்று தொட்டு வந்த மடமை
 சொல்ல வெட்க மாகுதையோ கொடுமை கொடுமை
 —(என்று)]

ஆனாகவந்த சில அக்ரம பிசாசகள்

ஆசையினல் அறிவிழந்தே
 மாறுபிமானம் விட்டு மாலாக்கி சூலாக்கி
 மங்கையரைப் பாழாக்கி

நானுமல் கைவிடுத்தார் நடுத்தராவில் நடைப்
 அலையவிட்டார் ஞாயந்தானே [பின்மாய்]
 ஏனென்று கேட்கவோர் ஆளில்லை என் செய்வோம்
 இறைவா கச்சியேகம்பனே.

வண்ணுன் சொன்ன சொல் வசையெனவே ராமன்
 மனைவியாம் சிதையை வனத்தில் விட்டான்
 பெண்ணுஜ் திரெளபதியைத் தருமன்
 பித்தனுய் சூதினில் பணயம் வைத்தான்
 கண்ணும் காதலியை ஒருத்தன்
 கடன் தீர்க்க காசிதனில் விலைக்கு விற்றுன்.
 ஒண்ணு ரெண்டா உபத்திரவம் இந்த
 உலகினில் தாய்க்குலம் பட்ட துன்பம்
 —(இனி என்று தான்)

11

இயற்றியவர்-பாரத

ஓளி படைத்த கண்ணினுய்	வா வா வா
உறுதிகொண்ட நெஞ்சினுய்	வா வா வா
தெளிவு பெற்ற மதியினுய்	வா வா வா
சிறுமை கண்டு பொங்குவாய்	வா வா வா
எளிமை கண்டிரங்குவாய்	வா வா வா
ஏறுபோல் நடையினுய்	வா வா வா
களை யிழுந்த நாட்டிலே—முன்போலே	
களை சிறக்க வந்தனை	வா வா வா
ஓளி யிழுந்த நாட்டிலே—ஷின்றேறும்	
உதய ஞாயிரூப்பவே	வா வா வா